

6 Тисячолітню історію Софійського собору представляють артефакти княжої доби у поєднанні з електронною експозицією

9 Постанова Кабінету Міністрів України «Про врегулювання деяких питань діяльності членів Громадської ради міжнародних експертів на час виконання ними своїх повноважень»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 8 ГРУДНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№232 (6348)

ЦИТАТА ДНЯ

СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«Ми не відмовимося від нашого права проходити Керченською протокою і бути присутніми в Азовському морі».

Міністр оборони про виконання Україною всіх міжнародних норм і конвенцій щодо морського судноплавства

Світ дедалі більше визнає правду про Голодомор

ООН. Співавторами Декларації до 85-х роковин Голодомору 1932—1933 років стали 38 держав-членів ООН. Уперше засуджено політику сталінського режиму — насильницьку колективізацію та конфіскацію продовольства, що призвели до загибелі значної частини українського народу. Зазначено необхідність розкриття архівів для встановлення історичної правди й підвищення обізнаності з причинами та наслідками трагедії, заявив у коментарі Укрінформу речник Постійного представництва України при ООН Олег Ніколенко.

Серед нових підписантів — Чилі, яка першою серед країн Латинської Америки долучилася до української ініціативи, Болгарія, Словенія, Чорногорія, Швейцарія, Португалія та Нідерланди. У переліку є також країни Близького Сходу. Цей документ слугує нагадуванням світові про обов'язок не допустити повторення таких страшних злочинів у майбутньому. Декларацію буде поширено як офіційний документ Генеральної асамблеї ООН. З 2003 року вшанування пам'яті жертв геноциду проти українського народу на рівні ООН відбувається щоп'ять років.

ЦИФРА ДНЯ

140 суден

заблокувала Росія в районі Керченської протоки. Як повідомила Держприкордонслужба, 98 із них перебувають у Чорному морі

Повернути привабливість нашого прапора

ІНФРАСТРУКТУРА. Система морських і транспортних перевезень потребує не просто поліпшення, а докорінної перебудови — таке завдання стоїть перед недавно створеною державною службою

«Урядовий кур'єр» залишиться газетою

Останнім часом у зв'язку з передплатною кампанією на наступний рік наші читачі дедалі частіше запитують: яким буде «Урядовий кур'єр» у 2019-му?

Це буде газета чи офіційний бюлетень?

Відповідаємо: «Урядовий кур'єр» у 2019 році й у майбутньому виходитиме як газета, а не як офіційний бюлетень.

Підстава для цього — Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення офіційної публікації законів України та інших нормативно-правових актів». У частині 5 цього закону зазначено: «Частину другу статті 1 Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» доповнити абзацом другим такого змісту: «Дія цього Закону не поширюється на газети «Голос України» та «Урядовий кур'єр», що відповідно до законодавчих актів здійснюють офіційне опублікування законів України та інших нормативно-правових актів». Тож наше видання і надалі виходитиме як друкований ЗМІ Кабінету Міністрів України.

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	30 грн	52 грн
на 3 місяці	90 грн	156 грн
на півроку	180 грн	312 грн
на рік	360 грн	624 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

✓ УВАГА!

Послуга за приймання передплати на 2019 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздрук»

Триває передплата на 2019 рік. Передплату приймають усі відділення зв'язку Укрпошти. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 10 грудня 2018 року

USD 2782.4246 за 100 доларів США

EUR 3163.8950 за 100 євро

RUB 4.1577 за 10 рублів

AU 345354.54 за 10 трійських унцій

AG 4001.13 за 10 трійських унцій

PT 219255.06 за 10 трійських унцій

PD 339734.04 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Нас надихає віра у власні сили

СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО. Спільні виклики, спричинені загрозою зі сходу, змушують Україну й Литву координувати протидію агресії

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Президента Литви Даля Грибаускайте сприймають у нас, без перебільшення, як свою людину. Її офіційний візит до Києва став ще одним підтвердженням дружби між нашими країнами. Без зайвого пафосу, але щиро, по-добросусідськи.

Україна й Литва мають спільні виклики, спричинені близькістю з передбачуваною загрозою, яка нависає над нами зі сходу. Саме тому питання скоординованості дій задля відсічі російській агресії були мало не в центрі уваги зустрічі глав обох держав у Маріїнському палаці. Йшлося про анексію Криму, агресію на сході нашої держави і нещодавню безпрецедентну піратську атаку наших кораблів у нейтральних водах Чорного моря.

«Ми домовилися з Даляем Грибаускайте не лише засуджувати, а й спільно діяти для того, щоб підвищити для агресора ціну, яку він заплатить у разі агресивних дій», — сказав Президент Петро Порошенко на спільній з главою Литви прес-конференції.

Дії Кремля вказують на ще одну вагу не безпеку, яку деякі воліють не помічати, — будівництво Росією об'єктів у міжнародних водах. «Це ще один вагомий аргумент, щоб негайно зупинити будівництво газопроводу «Північний потік-2», який не має жодного економічного сенсу — лише політичний сенс, а тепер вже слугує доказом того, що це може бути приводом для РФ здійснити свої агресивні наміри», — провадив далі Петро Порошенко.

Агресивна політика Росії, яка відверто ігнорує

Даля Грибаускайте відвідує Київ у найскладніші для нашої країни історичні періоди

рує мінські домовленості й відкрито нагнітає ситуацію в Чорному й Азовському морях, — пряма загроза європейській безпеці та виклик усьому демократичному світу.

Даля Грибаускайте зауважила, що Україна вкотре зіткнулася з відкритою агресією на додаток до російських воєнних дій на Донбасі. «Саме тому для нас, литовців, важливо бути з вами і підтримувати вас. Ми знаємо, що міжнародні організації не ухвалили жодних санкцій проти російських дій, проте ми ухвалили свої національні санкції на знак протесту проти атаки в Керченській протоці».

Литва допомагає українським воїнам амуніцією, військовими інструкторами, гуманітарною допомогою, на державному рівні підтримує литовські громадські ініціативи допомоги Україні. «Ін-

коли непросто бути першими, коли запроваджуємо санкції. Наприклад, ми отримуємо особисті погрози від Росії, зокрема міністр закордонних справ Литви отримав», — розповіла поважна гостя, наголосивши на важливості протидії агресорові.

«Вони можуть забирати території, але серця ваші ніколи не заберуть... Бажаю вам вірити в себе, самим боротися і знати, за що виступаєте. Це ваша країна, і майбутнє за вами. Вірте собі, вірте у своє майбутнє, а ми будемо завжди поруч», — підкреслила щирий друг України Даля Грибаускайте.

Важливі міждержавні угоди

За результатами одинадцятого засідання Ради президентів України й Литви сторони підпи-

сали кілька двосторонніх українсько-литовських документів. Петро Порошенко й Даля Грибаускайте підписали Дорожню карту розвитку стратегічного партнерства на 2019 — 2020 роки. Документ визначає ключові напрями подальшого розвитку українсько-литовських відносин стратегічного партнерства.

У Дорожній карті викладено завдання співпраці з питань міжнародної та регіональної безпеки, у галузі європейської та євроатлантичної інтеграції, в торговельно-економічній, енергетичній, транспортній галузях, у культурно-гуманітарному й соціальному напрямках.

Заступник Глави Адміністрації Президента Костянтин Єлісєєв і Головний Радник Президента Литовської Республіки з питань зовнішньої політики Нерюс Алексєюнас

підписали протокол одинадцятого засідання Ради президентів України та Литовської Республіки, де викладено позиції щодо продовження розвитку міждержавного стратегічного партнерства, протидії російській агресії, підтримки суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України.

Визначено практичні аспекти двосторонньої співпраці з міжнародної та регіональної політики й безпеки, взаємодії у межах міжнародних і регіональних організацій, вказано напрями співпраці з реалізації стратегічних завдань України щодо набуття членства в ЄС і НАТО. Окреслено партнерство в безпеці та обороні, енергетиці, транспорті, освіті й науці, культурі, туризмі.

Голова Державної міграційної служби Максим Соколюк і міністр закордонних справ Литви Лінас Лінкявічюс підписали протокол між Кабінетом Міністрів та Урядом Литовської Республіки про виконання Угоди між Україною та Європейським співтовариством про реадмісію осіб.

Угода поліпшить координацію та взаємодію України й Литви у галузі міграції та притулку, інтенсифікації обміну відповідною інформацією, зміцнення співпраці міграційних органів обох країн, повідомляє департамент прес-служби АП.

Міністр соціальної політики Андрій Рева та Лінас Лінкявічюс підписали ще одну міжурядову угоду про працевлаштування і співпрацю в галузі трудової міграції. Документ передбачає забезпечення захисту соціальних прав громадян України, які перебувають у Литві, і громадян Литви, які перебувають в Україні, а також протидію неле-

гальному працевлаштуванню.

На нагороду заслуговує весь народ

У Маріїнському палаці Петро Порошенко вручив поважний гості орден Свободи. Її нагороджено за надзвичайні особисті заслуги в зміцненні українсько-литовських міждержавних відносин та захисті суверенітету й територіальної цілісності України. Орден Свободи — вищий орден України, яким може бути нагороджено іноземців.

Не залишилася пастити задніх і Даля Грибаускайте, вручивши Петрові Порошенку орден Вітовта Великого — вищу державну нагороду Литовської Республіки. Орден засновано 1 вересня 1930 року до 500-х роковин з дня смерті Великого князя Литовського Вітовта Великого.

Свою нагороду Петро Порошенко отримав за особистий внесок у зміцнення та розвиток відносин між Україною та Литовською Республікою і за поглиблення політичної, культурної й економічної співпраці між нашими народами.

«Це нагорода не лише Президентів України, а й усім українцям за мужність, опір та боротьбу за свободу у своїй країні. Ця нагорода вам, український народ!» — урочисто промовила Даля Грибаускайте.

Того самого дня в Києві відбувся четвертий Українсько-литовський економічний форум. А також другий український жіночий конгрес за участю обох президентів, де Петро Порошенко повідомив, що підписав закон «Про Державний бюджет України на 2019 рік».

Володимир Гройсман: «Газ коштує 8,55 гривні за кубометр, усе інше — шахрайство постачальників»

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АКТУАЛЬНО. З вимогою провести перевірку постачальників енергоресурсів на місцях і виправити ситуацію із встановленням тарифів, вищих за прогнозовані, звертатиметься Прем'єр-міністр Володимир Гройсман до Міністерства енергетики та вугільної промисловості, а також до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Стурбованість глави уряду спричинено непоодинокими випадками отримання громадянами квитанцій з непомірними й необґрунтованими цифрами сплати за газ.

«Звертаюся до громадян: платіть лише за фактично спожитий газ за ціною 8,55 гривні за кубометр. Усе інше — шахрайство з боку постачальників», — сказав Володимир Гройсман

під час традиційної п'ятничної «Години запитань до уряду» у Верховній Раді. — Треба підтримати НКРЕКП з точки зору контролю й штрафувати облгази... Вони виходять за межі своїх повноважень, а люди страждають.. Облгазам слід вжарити по перше число. Вони монополісти, просто вже сіли всім на шию і звисили ноги. Вони повинні за це платити величезні штрафи, якщо знуцаються над людьми».

Володимир Гройсман ініціював створення спеціальної робочої групи з перевірки облгазів, повідомляє УНІАН: «Зробимо групу і почнемо їх приводити до тями».

На продовження теми ЖКГ Прем'єр запевнив, що наступного року 100% житлових субсидій населенню буде монетизовано. За 27 років незалежності держави це буде зроблено вперше. Водночас українці зможуть отримати заощаджену в

опалювальний сезон субсидію у вигляді «живих грошей», які буде зараховано на спеціальний рахунок у банку.

Йшлося й про роботу контрольних органів. Скажімо, 2019 року перевірки бізнесу проводитимуть згідно з планами, які оприлюднені на сайтах відповідних структур.

«У жодному разі це не каральна система, а нормальна європейська практика. І з 1 січня будуть допускати до перевірок підприємства за конкретними ризиковими ознаками, а не за формальними, коли можна тиснути на бізнес, — наголосив Володимир Гройсман. — Для нас неважливо — написано на розетці 220 чи ні. Для нас важливо — безпечний цей об'єкт для людей чи ні».

Він наголосив, що контрольні перевірки можуть відбуватися за попереднім планом і спеціальними чек-листами, де чітко вказано ри-

зики, які треба усунути. При цьому такі чек-листи мають бути й на підприємстві. Водночас Прем'єр підкреслив, що будь-який тиск на підприємців неприпустимий: «Чесний бізнес має отримати повагу. І він її отримає. А також — повну підтримку уряду».

Володимир Гройсман також пообіцяв, що керівники державних підприємств після закінчення чинних контрактів більше не отримуватимуть «космічні» зарплати: «Контракти в усіх високооплачуваних керівників держкомпаній, які завершуються, переглядатимуть на нових умовах з нормальними заробітними платами, а не «космічними». Я жодного контракту з «космічними» зарплатами не підпишу».

А народних депутатів Прем'єр закликав об'єднатися і ухвалити необхідні законодавчі зміни, передусім до Конституції, які закріпили б успіхи де-

централізації, її незворотність і дали змогу провести новий етап реформи. Символічно, що ці слова прозвучали з парламентської трибуни саме в День місцевого самоврядування.

«Те, що ми зробили в реформі децентралізації, заслуговує поваги. Ми вже маємо перші результати. Реформа дала мільйонам громадян нові можливості. Там, де створено об'єднані громади, формуються стратегії розвитку територій. І це тішить, — цитує слова Володимира Гройсмана департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. — Ми виконали завдання, які стояли перед нами з 2014 року. Тепер новий етап. Він триватиме орієнтовно 600 днів. Давайте закріпимо зміни так, щоб ніхто не зміг їх зруйнувати. Я розраховую, що ми зможемо за цієї каденції парламенту зробити реформу успішною і незворотною».

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Повернути привабливість нашого прапора

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Як відомо, 22 серпня 2018 року уряд ухвалив рішення про початок здійснення Державною службою морського та річкового транспорту України (Морською адміністрацією) повноважень та функцій, покладених на неї відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 06 вересня 2017 № 1095. Про завдання, які постали перед новим органом виконавчої влади і потребують невідкладного вирішення, розповів днями на прес-конференції голова Державної служби морського та річкового транспорту України Дмитро Петренко.

За його словами, галузь давно потребувала реформування, адже морські адміністрації, подібні до нашої, існують в усіх морських державах світу: «Дякую уряду за те, що зрозумів необхідність створення цієї установи навіть у наші важкі часи. Якби такий центральний орган виконавчої влади створили попередні керівники держави, зараз ми мали б більше можливостей реагувати на загрози, які постають перед нами».

Та насправді, зауважив керівник служби, галуззю давно ніхто не займався. З понад тисячі суден, які колись мала морська держава Україна, лишилися одиниці. Тому стало завдання повернути привабливість нашого прапора. Це не просто гарна фраза: у морському судноплаванні має значення, під яким прапором ходить судно і які це дає вигоди (чи навпаки, створює незручності).

Не уподібнюватися афресорові

Голова служби зауважує: треба створити сучасну модель судноплавного бізнесу в Україні, бо чинна — складна й зарегульована. Вона повністю унеможливило швидке реагування на виклики, тоді як самих викликів у нас аж занадто багато (зокрема і стараннями східного сусіда).

З огляду на теперішню ситуацію Дмитро Петренко запевняє, що воєнний стан не вплине на роботу портової інфраструктури, всілякі спекуляції на цю тему не мають підґрунтя. Зокрема Україна не має наміру відповідати аналогічними заходами на безпідставні обшуки і затримання українських суден у російських портах: «Ми не можемо уподібнюватися країні-агресору і вдаватися до дій, що порушують міжнародне право».

Також, як сталося в Керченській протоці, не було з часів Другої світової війни, це кричуще порушення всіх базових принципів торговельного мореплавання.

Спеціальний морський та річковий фонд
(згідно із Законом України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» № 9000 від 23.11.2018 року)

РЕЗУЛЬТАТИ:
— сприятливі умови для судновласників;
— збільшення суднозаходу;
— належний рівень участі та представництва України в міжнародних організаціях у галузі морського і річкового транспорту тощо

Джерело: Укрінформ

ства. Ми рішуче засуджуємо дії Російської Федерації щодо блокування Керченської протоки. Звернулися до Міжнародної морської організації, і вона офіційно висловила свою негативну позицію з цього приводу й засудила дії РФ».

Живемо за радянським кодексом?

Старий Кодекс торговельного мореплавання ухвалено ще за часів СРСР. Відтоді кілька разів робили невеликі, суто косметичні виправлення, та все одно він не відповідає вимогам сьогодення й світовій практиці. Також треба негайно ратифікувати в Україні Конвенцію про працю моряків, до якої давно вже приєдналися усі наші цивілізовані сусіди: це дасть змогу вирішити проблемні питання з нашими моряками за кордоном, які виникають постійно і щоразу потребують урядового втручання. А все тому, що Україна не є підписантом згаданої конвенції!

З адміністративними перепонами пов'язане й залучення інвестицій у судноплавання, ремонт та побудову суден. Цей напрям потребує державної підтримки і є одним з головних у роботі державної служби. Суднобудування має стати привабливим і повернути колишню славу. Те саме стосується й підвищення привабливості портів.

Дещо в цьому напрямі вже зроблено — зменшено портові збори. Але тепер слід розібратися зі ставками фрахту. Загалом, як зауважив Дмитро Петренко, наші порти ще «складні»: «Треба працювати, щоб бізнес там був прозорий, щоб можна було отримувати сервісні послуги так, як це роблять в інших країнах». Для цього створюють державне підприємство «Сервісний

центр морського та річкового транспорту».

Море в електронному вигляді

Нині в нас немає системи електронних сервісів, тоді як у розвинених країнах судно може отримати всі необхідні дозвільні документи ще до заходу в порт. Тому з наступного року заплановано створити єдину інформаційну систему, яка передбачатиме автоматизацію адміністративних послуг, міститиме бази всіх необхідних даних для успішної роботи.

У нас адміністративні послуги надають не на сучасному рівні, деякі реєстри і досі ведуть у паперовому вигляді, наголосив заступник голови Морської адміністрації Дмитро Балибердін. За його словами, навіть щоб зареєструвати маломірне судно (моторний човен чи катер), його власник змушений пройти п'ять-шість інстанцій, така сама ситуація з посвідченням водія судна. І, як завжди в подібних випадках, посилюється корупційний чинник.

А штрафи за відсутність таких документів сміховинно малі. Їх збільшення може бути істотною складовою фінансування новоствореної служби порад із портовим збором та платою за надання адміністративних чи інших послуг, як показано на схемі. У такому разі діяльність служби не потребуватиме бюджетних коштів.

Хвилі корупції

На жаль, вони на повну вирують у вітчизняних водах. Ось хоча б призначення капітанів портів: за словами Дмитра Петренка, це кланова, закрита, наскрізь корумпована система, яка збереглася ще з радянських часів. Лише тепер, уперше в Україні, відбувся відкритий конкурс на ці посади.

Не менш болюче й питання підтвердження кваліфікації моряків і відповідно скорочення попиту на наших моряків на світовому ринку праці. Нині на судах під прапорами різних держав працюють понад 200 тисяч українців. Вони, за приблизними підрахунками, дають державі приблизно три мільярди доларів валютної виручки на рік — не менше, ніж ми з такими муками випрошуємо в міжнародних фінансових організацій.

Цей потенціал, зауважує голова служби, ми не маємо втратити. А тут є серйозна проблема. Навіть ті, хто ніколи не стикався з морем, знають, що праця моряка нелегка, потребує певних навичок і кваліфікації. Натомість у нас все аж надто просто: хай навіть ти бачив судно лише по телевізору і плутаєш камбуз із гальюном — спритники в будь-якому портовому місті за певну платню виправлять документ, ніби ти — морський вовк, пройшов усі моря й океани. За кордоном це знають, тож і престиж наших моряків у світі відповідний.

За словами Дмитра Петренка, система, яку ми маємо, прогнила. Вона дуже складна і корупційна, там взагалі нема прозорості. Її треба не те що поліпшити, а повністю зламати. Для цього створюють мережу сервісних центрів підготовки та підтвердження кваліфікації моряків, діяльність яких відбуватиметься прозоро.

Практика «продажу пластику» (тобто посвідчень) має закінчитися, цим ми підриваємо свій авторитет у світі: наш моряк не витримує конкуренції із закордонним, який регулярно проходить перепідготовку. Для когось, може, і зручно не проходити навчання, а одразу отримати готовий документ, але так не має бути і не буде, впевнений голова державної служби.

ПРОШУ СЛОВА!

У євроблях — кінцева зупинка

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Величезна хвиля, яка довго штормила всю країну, а минулого тижня перетворилася на цунамі, на початку нішнього почала стихати і нарешті злилася з поверхнею моря. Це я про ситуацію, що склалася довкола автомобілів з іноземною реєстрацією або простіше — євробляхами.

У частини власників євроблях, а надто у їхніх лідерів, не до кінця вивітрився бойовий дух, і вони, демонструючи невдоволеність ухваленим законом і швидким його підписанням главою держави, влаштували чергові «шини» і перекрили майже всі КПП на західному кордоні країни.

Те, що очікуваною масовою підтримки протестні акції з перекриттям доступу до кордонів, влаштовані лідерами євробляхерів, не мали, свідчить про одне — визнання «антинародного» закону більшістю власників автомашин-іноземок.

У день найбільшого напруження довелося розмовляти з подружньою парою перед КПП «Ужгород». Шлях їхньої автівці перекривали молоді та дужі хлопці. «І сама їжджу на такій автівці, як вони, — казала жінка. — Вони настільки бідні, що не можуть розмитнити авто за вже зменшеною ціною? За час, що витрачають у протестах, можна було б уже заробити гроші та й припинити каламутити воду. Не розумію їх і не підтримую. Зараз мушу бути на роботі, а через цю «стіну» мене можуть звільнити».

Перед кордоном стояли і кілька великих автобусів, пасажирів яких думали так само. Поліцейські не втручалися, хоч на обличчях — напруга.

В атмосфері, коли правоохоронці виявляли витримку, а протестувальники — незворушну твердість, минуло кілька днів. У тисяч подорожувальників, які застрягли на кордоні або й узагалі змушені були повернутися назад, поламани всі плани...

Варто віддати належне голові Закарпатської облдержадміністрації Геннадію Москалю та кільком народним депутатам від місцевих округів: взяли на себе удар відчайдушів, які безпардонно вривалися на зустріч з лідерами євробляхерів, терпляче роз'яснювали вимоги закону та неминучість його дії. Нардепи навіть обіцяли, що пропонуватимуть внесення в нього пом'якшувальних змін. Але обіцяли якось нетвердо, додаючи, що це складно буде зробити, бо «потяг рушив». Словом, разом робили все, аби шторм стих і можна було перейти до практичних дій. Бо ж пільговий період дії закону, розпочавшись, матиме й закінчення. Поспішати варто, щоб устигнути.

Ми ж уже на старті розмитнення авто на транзитних номерах спробуємо зробити деякі власні висновки. Перший: тим, хто «по-білому» ввезив свої автомобілі, тобто знає їхніх закордонних власників і може спокійно до них звернутися, щоб оформити необхідні для розмитнення документи, немає підстав хвилюватися. Адже їм не доведеться щоп'ять днів виїжджати за кордон і повертатися назад лише для того, аби отримати штамп про перетин кордону. Інакше — штраф, і не малий.

Другий висновок: ті, хто сподівався, що «тимчасово» ввезене авто можна перетворити на «довічне», уникнувши сплати митних платежів, можуть попрощатися з ілюзіями. Розмитнювати таки доведеться.

Третій: законодавчо врегульована ситуація робить неможливим тіньовий бізнес. Оборудки тих, хто купував авто за символічні ціни і, ввізши в Україну, накручував на перепродаж непогані гроші — вже в минулому. Покупці таких авто тепер чухають потилиці, адже ніколи в очі не бачили власників своїх тачок, на яких вони зареєстровані за кордоном. Без документів про власників та про легальне походження авто євробляхери матимуть величезні проблеми з їх узаконенням на території України. Можливо, декотрим доведеться й відмовлятися від залізних коней. Закон дає можливість навести автолад на вулицях. Машин, які вилазили на тротуари, перекривали пішохідні переходи, ймовірно, поменшає. Принаймні авто із символікою Словаччини, Чехії, Угорщини, Німеччини, Литви та інших країн стануть «нашими».

На мою думку, такі знайдено золоту середину між бажаннями одних і потребами інших. Тобто для власників автомашин-іноземок значно зменшено вартість розмитнення і державні інтереси дотримано, адже в державну скарбницю надійдуть мільйони гривень. Ніхто не програв, окрім тих, хто хотів безкінечної «євровакханалії».

А ось дані, отримані від керівництва Закарпатської митниці. Станом на 4 грудня оформлено вже 215 легкових автомобілів згідно із законом України від 8 листопада 2018 року. Під час митного оформлення цих авто сплачено майже 148 тис. гривень. Громадяни, які скористалися пільгою щодо нарахування акцизного податку, що діє впродовж 90 днів з моменту набрання чинності законом, заощадили понад 100 тис. грн.

«Потяг розмитнення» виведено із тупикової колії і вже набирає швидкість. Автовласники сідають у вагони, чітко знають маршрут, місце та кінцеву зупинку.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про додаткові заходи щодо забезпечення реформ із децентралізації влади

З метою поглиблення та успішного проведення структурних реформ із децентралізації влади, зміцнення спроможності та ефективності місцевого самоврядування і завершення процесу об'єднання територіальних громад, усунення спорадичності в реалізації політики розвитку регіонів, запровадження додаткових механізмів для прискорення соціально-економічного розвитку України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Визнати необхідність невідкладної консолідації зусиль щодо визначення за- сад адміністративно-територіального устрою України на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, а також з урахуванням основних принципів місцевого самоврядування.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити: розроблення та внести на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо удосконалення законодавства про місцеві вибори у зв'язку з утворенням об'єднаних територіальних громад;

вжиття в установленому порядку заходів щодо надання державної підтримки для завершення до 2020 року формування та утворення спроможних територіальних громад по всій території України;

посилення спроможності територіальних громад, а також сприяння розвитку сільських територій, зокрема шляхом збільшення обсягів надання фінансової підтримки органам місцевого самоврядування для впровадження реформи у сфері освіти, у то- му числі модернізації мережі опорних шкіл, придбання шкільних автобусів, підключення навчальних закладів до швидкісного Інтернету.

3. Обласним, Київській міській державним адміністраціям забезпечити розро- блення та затвердження планів перспективного розвитку відповідних областей, міс- та Києва на 2019 – 2021 роки з урахуванням інноваційного потенціалу регіонів, кон- курентних переваг та стратегічного бачення їх розвитку, результатів реформ із де- централізації влади, об'єднання територіальних громад та їх фінансової спромож- ності, а також реформ у сферах освіти, охорони здоров'я, зокрема розвитку інклю- зивного навчання і медичного обслуговування у сільській місцевості, та інфраструк- турних змін.

4. Рекомундувати органам місцевого самоврядування розробити та затвердити плани перспективного розвитку відповідних міст, селищ та сіл на 2019 – 2021 роки з урахуванням регіональних стратегій розвитку, місцевих пріоритетів, визначених те- риторіальними громадами.

5. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
6 грудня 2018 року
№ 412/2018

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 листопада 2018 р. № 1003
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1764 і від 23 квітня 2014 р. № 117

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:** Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1764 «Про затвердження Порядку державного фінансування капітального будівництва» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 52, ст. 2374) і від 23 квітня 2014 р. № 117 «Про здійснення попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджет- ні кошти» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 34, ст. 916; 2016 р., № 88, ст. 2885; 2017 р., № 100, ст. 3067, ст. 3253) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 листопада 2018 р. № 1003

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2001 р. № 1764 і від 23 квітня 2014 р. № 117

1. Пункт 19 Порядку державного фінансування капітального будівництва, затвер- дженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1764, допо- внити абзацом такого змісту:

«Для закупівлі товарів, робіт і послуг з проектування та будівництва Національно- го меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні — Музею Революції Гідності за- мовники можуть здійснювати попередню оплату в розмірі 100 відсотків їх вартості за договорами (контрактами) на строк не більш як вісім місяців.».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2014 р. № 117:

1) в абзаці сьомому підпункту 4^ї пункту 1 слова «послуг з» замінити словами «то- варів, робіт і послуг з»;

2) в абзаці першому пункту 2 слова «послуг з організації та проведення архітек- турного конкурсу» замінити словами «товарів, робіт і послуг з організації та прове- дення архітектурного конкурсу».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 листопада 2018 р. № 1008
Київ

Про внесення зміни до пункту 6 Положення про Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:** Внести зміну до пункту 6 Положення про Міністерство з питань тимчасово окупа- них територій та внутрішньо переміщених осіб України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 376 «Деякі питання Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб» (Офіцій- ний вісник України, 2016 р., № 51, ст. 1802, № 101, ст. 3310), доповнивши його під- пунктом 5 такого змісту:

«5) збирати, аналізувати та оприлюднювати документовані відомості про ставлен- ня фізичних та юридичних осіб, міжнародних організацій, громадських об'єднань, у тому числі неурядових організацій іноземних держав та міжнародних неурядових ор- ганізацій, до окремих осіб, подій, явищ, процесів, фактів щодо тимчасово окупа- них територій України та населення, що на них проживає, реінтеграції їх в єдиний кон- ституційний простір України.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 листопада 2018 р. № 920-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків Міністра аграрної політики та продовольства України на Мартинюка М. П.

Покласти тимчасово виконання обов'язків Міністра аграрної політики та продо- вольства України на першого заступника Міністра аграрної політики та продоволь- ства України Мартинюка Максима Петровича.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

У пріоритеті — проблеми довкілля

ПЛАН НА ЗАВТРА. Наступного року громади Черкащини спільно поліпшуватимуть екологічну ситуацію в області

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Поліпшення гідроло- гічного та санітарно- го стану водних об'єктів, зменшення рівня забруд- нення атмосферного по- вітря, зниження негатив- ного впливу твердих по- побутових відходів, розви- ток природно-заповідно- го фонду, збереження біо- логічного та ландшафт- ного різноманіття — ці пи- тання були пріоритетними для територіальних гро- мад Черкащини нинішнь- ого року. Залишаться таки- ми й у наступному.

На жаль, екологічна си- туація в області зміню- ється на краще дуже по- вільно. Як же прискори- ти оздоровлення довкіл- ля? На думку началь- ника управління еколо- гії та природних ресур- сів облдержадміністра- ції Олени Звягінцевої, по- ліпшення стану навко- лишнього природного се- редовища можна досягти шляхом виваженого пла- нування природоохорон- них заходів та ефектив- ного освоєння коштів бю- джетів усіх рівнів.

Щодо питання пово- дження з твердими по- побутовими відходами. Ви- везення їх на сміттєзва- лища призводить до за- бруднення ґрунтів, ат- мосфери, підземних і по- верхневих вод. Крім того, з економічного обороту виводять мільйони тонн різних матеріалів, які можна використовувати як вторинну сировину, зберігаючи значні при- родні ресурси. Для вирі- шення питання необхід- но запроваджувати роз- дільне збирання відхо- дів від населення, онов- лювати техніку та устат- кування для їх вивезен- ня, створювати потуж- ності для сортування та вторинного перероблення ресурсоцінних компонен- тів відходів.

Приклади реалізації важливих проектів, зо- крема й у межах виконан- ня Стратегії регіонально- го розвитку у 2016—2018 роках за рахунок коштів державного, обласного та місцевих бюджетів на Черкащині є. Так, у насе- лених пунктах Жашків- ської міської об'єднаної територіальної громади,

Кам'янської міської ОТГ, Мліївської сільської ОТГ, у 15 селах Золотонісько- го, Канівського, Черкась- кого та Уманського райо- нів, у місті Звенигород- ка придбали і встановили контейнери для впрова- дження роздільного зби- рання побутових відходів від населення. З метою зменшення навантажен- ня на Уманський міський полігон збудовано першу чергу комплексу з пере- роблення та сортування твердих побутових відхо- дів.

Значним залишаєть- ся забруднення річок та озер. Для поліпшення еко- логічного стану водних об'єктів першочерговими заходами мають стати бу- дівництво та реконструк- ція каналізаційних мереж і очисних споруд, каналі- заційних насосних стан- цій тощо. Цікаво, що й тут є позитивні зміни.

На реконструкцію кана- лізаційної мережі та на- сосної станції в м. Жашків два роки тому викорис- тано 3 млн грн субвенції з обласного та місцевого бюджетів. У підсумку за- старіле устаткування по-

вністю замінили, чим за- побігли аварійним ситуа- ціям та не допустили за- бруднення земельних ре- сурсів і ґрунтових вод. Та- кож оновили очисні спо- руди в місті Кам'янка. На їхню реконструкцію ви- тратили близько 8,3 млн грн. Використання новіт- ніх технологій та сучас- ного устаткування допо- могло довести очищення стічних вод до норматив- ного рівня, зменшилося негативне навантаження на річку Тясмин. Вжит- тя спеціальних заходів дає можливість віднови- ти сприятливий гідроло- гічний режим та санітар- ний стан річок, поліпши- ти технічний стан та бла- гоустрій водойм.

Дуже актуальною для області лишається про- блема знешкодження впливу 281 тонни невідомих, непридатних та забо- ронених до використання хімічних засобів захисту рослин на території шести районів області, які й далі забруднюють навколиш- не середовище. Актуаль- ними на наступний рік ли- шаються й інші проблеми довкілля.

Пам'яті Анатолія Олександровича Шевченка

10 грудня 2018-го випо- внюється три роки, як з нами немає Анатолія Олександровича Шевченка. Народився він 25 січ- ня 1939-го в м. Павлограді Дніпропетровської області. Батько Олександр Івано- вич працював тракторис- том, водієм, пройшов війну 1941—1945 рр., нагородже- ний орденами і медалями. Мати Парасковія Макси- мівна, сестра Алла і молод- ший брат Валерій. Дитин- ство, школа в с. Старі Ко- даки.

Багато добрих спогадів пов'язувало його з Ново- московськом на Дніпро- петровщині на р. Сама- рі. Туди Анатолія Олек- сандровича направили на роботу після закінчення технікуму громадського харчування. Тут він почав трудовий шлях спочатку кухарем, після закінчен- ня Донецького інституту радянської торгівлі — за- відувачем виробництва, начальником відділу гро- мадського харчування, а 1967-го став директором Новомосковського тресту їдалень, в якому було 700 працівників. Саме тут він як молодий керівник ста- вав на ноги, досягав успі- хів. З'явилася сім'я: дру- жина Світлана Андріївна, сини Сергій і Дмитро.

За високий рівень органі- зації харчування, будівни-

цтво об'єктів громадського харчування 1972 року його нагороджено орденом Трудового червоного пра- пора. А 1975-го призначе- но начальником обласно- го управління громадсько- го харчування Дніпропе- тровського облвиконко- му, де він пропрацював ві- сьмі років. Це були найкра- щі й найплідніші роки його життя. За цей період бу- ло проведено три всеосо- зні наради з організації гро- мадського харчування, об- ласть 13 разів отримувала перехідний Червоний Пра- пор Ради міністрів УРСР і Укрудпрофу. Спорудже- на в ці роки будівля управ- ління громадського харчу- вання не мала аналогів у Союзі. На високому профе- сійному рівні, дбаючи про людей, організовували гар- яче харчування у шко- лах, вишах, на промисло- вих підприємствах.

Разом з першим секре- тарем міського коміте- ту партії В. Ошком з пайо- вою участю промислових підприємств було побудо- вано в с. Чаплі найбільше у країні свиновідгодівель- не господарство на харчо- вих відходах із 39 тисяча- ми голів. За цей час Ана- толія Олександровича на- городжено орденом Жов- тневої революції, присвоє- но почесне звання «Заслу- жений працівник торгівлі».

Він був депутатом обласної ради трьох скликань.

1983 року Анатолія Олександровича переве- ли до Києва, в міністер- ство торгівлі УРСР на по- саду начальника голов- ного управління громадсько- го харчування. Він багато зробив для розвитку систе- ми громадського харчуван- ня. За період його керівни- цтва побудовано 13 заготів- вельних фабрик кожна по- тужністю 5-10 тонн.

З перших днів Черно- бильської катастрофи Анатолій Олександрович брав участь в організації гарячого харчування учас- ників ліквідації аварії. Йо- го було нагороджено орде- ном Трудового червоного прапора, грамотою прези- дента Верховної Ради Укра- їни, трьома грамотами го- лови союзної державної комісії з ліквідації аварії на ЧАЕС.

Важко і болісно він пере- ніс ліквідацію міністерства торгівлі, по суті, тієї галузі громадського харчування, якій присвятив життя. В подальшому працював ге- неральним директором ВО «Укртехносервіс».

1995 року указом Прези- дента його було призначе- но заступником, а з 1997-го — першим заступни- ком голови правління дер- жавної акціонерної компа- нії «Укрресурси».

Перебуваючи на пен- сії, Анатолій Олександрович активно підтримував стосунки із земляками, беру- чи участь у створенні й працюючи виконавчим ди- ректором МГО «Земля- цтво Придніпров'я», про- водячи зустрічі, урочисті збори і заходи. Він пишав- ся тим, що його виростила і виховала Дніпропетров- ська земля.

На жаль, наприкін- ці життя він тяжко хворів, останній рік життя боровся з онкозахворюванням.

Анатолій Олександрович був талановитим керівни- ком і організатором, при- свячуючи себе справі, якою займався. Він був щирою, чесною, порядною і дуже доброю людиною, справ- жнім другом і товаришем, люблячим і турботливим чоловіком, батьком, діду- сем.

Світла йому пам'ять.

Діти, рідні і близькі

ОСВІТА

Орієнтир — високі вимоги
Нової української школи

У НОГУ З ЧАСОМ. Поєднуючи досвід багатьох поколінь із сучасними підходами в навчанні та вихованні, у коледжі готують висококваліфікованих фахівців

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Як поєднати традиції педагогічного закладу, що склалися багато років, з новими вимогами, що ставить перед ним освітня реформа? Директора Корсунь-Шевченківського педагогічного коледжу Людмилу Семененко таке моє запитання не застало зненацька. Вона не лише давно над цим думає, а й працює разом з колегами. Як наголосила, особливістю роботи закладу завжди була й залишається здатність успішно виконувати державні вимоги до підготовки вчителя, спроможного працювати по-новому, орієнтуючись на сучасні освітні технології. А традиції, які склалися протягом багатьох десятиліть (коледжу недавно виповнилося 95 років), тільки допомагають у вирішенні цих непростих завдань.

Лідер веде
за собою

Сама директор як людина, відкрита до будь-яких новацій в освітній галузі, постійно вдосконалює й поповнює свій науковий багаж і цього вимагає від колег. Досвідчений педагог, кандидат філософських наук Людмила Семененко й управляє навчальним закладом не інтуїтивно, а по-науковому, на основі глибокого вивчення специфіки управління. В її особі успішно поєдналися вміння глибоко аналізувати вітчизняну педагогічну практику (зокрема й очолюваного нею коледжу) та впровадження у щоденну роботу корисних інновацій. Створивши оптимальну модель управління, педагоги виробили рекомендації для оптимізації управління й інших закладів освіти.

— Цього навчального року, — розповіла Людмила Миколаївна, — в коледжі навчаються 483 студенти, функціонують два відділення: початкової освіти з додатковими спеціалізаціями — вихователь, організатор дитячих і юнацьких об'єднань, учитель англійської мови, інформаційно-комунікаційних технологій у початкових класах; технологічної освіти з додатковими спеціалізаціями — учитель креслення, інформаційно-комунікаційних технологій та вчитель фізичного виховання в початкових класах. Навчальний процес забезпечують 56 викладачів, серед яких кандидат наук, 12 викладачів-методистів, 11 старших викладачів та 36 викладачів вищої категорії.

Гості, що прибули недавно до Корсунь-Шевченківського з усієї України і з-за кордону з нагоди відзначення 95-річчя коледжу, особливо підкреслювали його значущість для підготовки кваліфікованих освітянських кадрів на Черкащині та для інших регіонів країни. Згадували багатьох, хто свого часу вчився і працював у цьому навчальному закладі, а потім примножував славу вітчизняної науки й рідного коледжу, зокрема академіків Івана Під-

У кожному з вихованців коледжу закладено великий творчий потенціал

плічка, Олексія Мороза, Тамару Яценко, Анатолія Фурмана. Першу освіту в різні роки тут здобула численна когорта докторів і кандидатів наук, керівників вищих і середніх освітніх закладів, державних установ.

Традиційно особливу увагу в закладі приділяють науковій та навчально-методич-

хили та підтримати у творчому пошуку означає дати путівку в життя майбутньому талановитому освітянину. Це добре розуміють у коледжі, здійснюючи індивідуальний підхід, готуючи вихованців до участі в олімпіадах і конкурсах.

Ось лише кілька характерних прикладів. Студентка Оль-

Гості, що прибули недавно до Корсунь-Шевченківського з усієї України і з-за кордону з нагоди відзначення 95-річчя коледжу, особливо підкреслювали його значущість для підготовки кваліфікованих освітянських кадрів на Черкащині та для інших регіонів країни.

ній роботі у співпраці з педагогічними коледжами Центральної України, Черкаським національним університетом імені Богдана Хмельницького, Уманським державним педагогічним університетом імені Павла Тичини, Національним педагогічним університетом імені М.П. Драгоманова, Переяслав-Хмельницьким педагогічним університетом імені Григорія Сковороди. Плідна співпраця коледжу з Асоціацією навчальних закладів Черкащини, яким присвоєно ім'я Тараса Шевченка. Така спільна робота дає поштовх для розвитку, окреслює нові орієнтири в підготовці педагога-новатора для Нової української школи.

Талановиті
надихнуть юних

Особливо яскраво це помітно в роботі з обдарованою молоддю. Своєчасно помітити здібного студента, розвинути його на-

га Стрикало, яка виявляла особливу зацікавленість у вивченні рідної мови, одразу повернула до себе увагу педагогів. Слушні поради й увага викладачів посприяли розвитку її здібностей. Минулої весни, навчаючись на II курсі коледжу, здобула I місце у фінальному етапі XVIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Петра Яцика, підтримавши авторитет закладу. Талановитих студентів у коледжі багато. Лише за останні сім років 27 студентів, яких підготувала викладачка української мови К. Сизоненко, стали переможцями і призерами обласних та загальнонаціональних етапів цього конкурсу. Так само успішно виступають студенти педколеджу на різних етапах Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Т. Шевченка, щороку посідаючи призові місця.

Спортивна гордість закладу — Анастасія Деркач, яка в жовтні 2018 року стала учасницею

III літніх Юнацьких Олімпійських ігор у Буенос-Айресі (Аргентина), де посіла 10-те місце у штовханні ядра.

Порадували юні художники Яна Кононенко та Богдан Довбня, які в жовтні цього року здобули перші премії на Міжнародному конкурсі художньо-музичного мистецтва «Жайворонки» (м. Мішкольц, Угорщина).

Завдяки самовідданій праці попередніх та нинішніх керівників закладу створено його міцну матеріально-технічну базу, яку систематично поповнюють і нині. Лише за останні п'ять років тут придбано чимало навчальної та художньої літератури, обладнано два комп'ютерні класи, відремонтовано приміщення навчальних кабінетів, спортивних залів, озеленено й упорядковано подвір'я.

Цікаво, що завдяки розвиненому студентському самоврядуванню майбутні педагоги вчаться не лише реалізації функцій управління навчальним закладом, а й успішно набувають навичок майбутнього організатора, керівника, пробують мислити підприємницькому. Завдяки ініціативі студентського парламенту приміщення колишньої ідальни гуртожитку №2 повністю відремонтовано й переобладнано для занять хореографією. Тут успішно проходять репетиції популярного в місті та області народного танцювального колективу «Юність». До речі, в його складі виступають талановиті солісти Євгеній Квітка та Марія Алексанова, які в 2018 році стали майстрами спорту з бальних танців. Втіленню ідеї сприяла підтримка благодійників, зокрема наглядової ради коледжу в особі заступника її голови Пе-

тра Євича, студентів і викладачів, допомогла Черкаська обласна рада.

Ось так, формуючи міцну базу знань, підтримуючи ініціативу й розвиваючи навички самоврядування, тут виховують тих, хто завтра прийде в навчальні класи й кабінети, щоб працювати з юним поколінням.

У селі Дравівка Корсунь-Шевченківського району вчителює колишній випускник коледжу, один з наймолодших в Україні директорів шкіл Віталій Мошенець. Нещодавно він переміг у конкурсі педагогів, які претендували на цю відповідальну посаду, має авторитет у колег і учнів, активно впроваджує інновації.

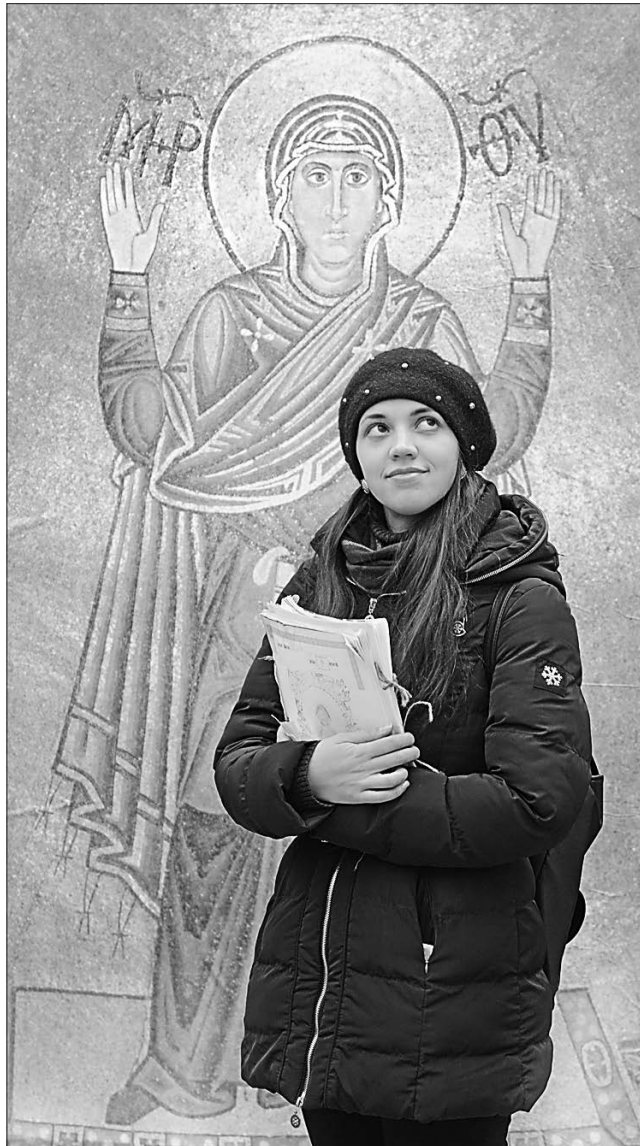
Таких прикладів у коледжі назвуть багато. Досить сказати, що в одній із найкращих шкіл області — Черкаській гімназії №9, яка стала флагманом втілення освітніх інноваційних технологій, успішно працюють 12 випускників коледжу, шестеро з яких закінчили заклад нещодавно.

А це свідчить про те, що один з найстаріших освітніх закладів України і нині залишається таким самим привабливим, яким був десятки років тому. Тисячі тих, хто здобув тут знання, вчився вчити, із вдячністю згадують alma mater у старовинному містечку над Росією. Секрет успіху коледжу, його життєдайної енергії, великого творчого потенціалу — в історичному минулому, вміло поєднаному з високотехнологічним сьогоденням, й у вірі в європейське майбутнє освіти України. А ще — в закоханих у свою справу педагогах, які власним прикладом, ставленням до вихованців формують всебічно розвинених, духовно багатих людей.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Софія Київська: будувати собор почав Володимир Великий, а завершив Ярослав Мудрий

ЮВІЛЕЙ. Перший іконостас у храмі виготовив і встановив митрополит Петро Могила

Зображення Богоматері Оранти стало довершеним образом собору Софії Премудрості Божої

Ковані цвяхи XII—XV ст. та ажурні деталі бронзового хороса — артефакти княжої доби

Володимир ЗАЙКА
(фото автора),
«Урядовий кур'єр»

Цього року культурна спільнота України відзначила 1000-ліття з дня освячення Софії Київської та проведення в ній першого богослужіння. Днями за підтримки Українського культурного фонду з нагоди цієї річниці у стінах собору відкрили виставковий проект «Софія Київська: 1000-ліття могутності духу». Експозиція виставки базується навколо історичних постатей Володимира Святославовича і візантійської принцеси Анни, династичний шлюб яких відіграв колючальну роль в історії хрещення Русі-України та побудови Софії Київської. Окреме місце займає постать Ярослава Мудрого та мозаїки, фрески, інші артефакти, які найкраще свідчать про красу і велич Софії. Адже Софія донині зберегла найбільший у світі ансамбль мозаїк (260 квадратних метрів) і фресок (3000 квадратних метрів) XI століття — шедеврів християнського мистецтва. Створювали їх пер-

Мініатюра Радзивілівського літопису «Хрещення Володимира» середини XV ст. і підвісна лампада, надана з колекції Національного заповідника «Херсонес Таврійський»

шокласні візантійські майстри. Завдяки величезній заслугі кількох поколінь реставраторів та музейних працівників у 1987 році міжнародне журі Гамбурзького фонду присудило заповіднику Європейську

Золоту медаль. 1990 року собор разом із довколишнім ансамблем монастирських споруд XVIII століття внесено до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Впровадження сучасних інформаційних технологій дає можливість уникнути статичності виставки і в підсумку привертає увагу дитячої та підліткової

аудиторії. Увійшовши до зали, відвідувачі наче поринають в історичну добу, експозиція дає змогу по-новому поглянути на доленосні для Русі-України події. Тут вели літописання, було засновано першу відому бібліотеку, тут ставили на велике київське княжіння, збирали церковні собори, приймали послів, освячували угоди, звеличували перемоги...

ЩЕ БІЛЬШЕ
ФОТО
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

Навіть макет собору підтверджує його велич і багатогранність

Електронна експозиція більше привертає увагу підлітків до давніх подій

Відвідувачі виставки можуть не тільки очима, а й серцем торкнутися до народження і розвитку християнської Русі-України. На передньому плані — вівтарний хрест на кам'яній підставці

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

100 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА СОЛЖЕНИЦІНА

Російський симбіоз
брехні й насильства

ПАРАЛЕЛІ. Класик російської літератури Нобелівський лауреат Олександр Солженіцин — українець по матері, що типово для культури Росії, де Чехов називав себе малоросом, Лермонтов вільно володів українською, а Микола Некрасов був родом із Вінниччини.

Майбутній автор «Архіпелагу ГУЛАГу» ще капітаном-фронтовиком залишив у порушеній проти нього кримінальній справі унікальні свідчення: «Брехливо стверджував, що країна не була готова

до війни 1941 року... Брехливо стверджував, що в СРСР нема свободи слова і друку та її не буде і по завершенні війни... Брехливо стверджував, що в основі керівництва нашою державою — феодальні методи управління».

Так Солженіцин задокументував свої звинувачення сталінському тоталітарному режиму, естафету якого нині прийняв Путін. «Насильству нічим прикритись, як брехнею, а брехні нічим утриматись, окрім насильства», — у цих словах Нобелівського ла-

уреата суть внутрішньої, а ні в якій зовнішньої політиці великої лише за територією й убогої за рівнем розвитку економіки Росії, вожді якої чомусь увірували у всемогутність симбіозу брехні й насильства.

Однак відоме прислів'я стверджує: скільки мотуз не плети, а кінець йому буде. У цьому вже пересвідчилися вожді Третього рейху й підручні Сталіна на чолі з Берією. Аналогічного фіналу не unikнути путлівським посіпакам.

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕОНІДА БИКОВА

Співучий комеск
українського кіно

Один із прототипів зіграного Биковим командира ескадрильї Олексія Титаренка — українець Дмитро Титоренко, у прізвищі якого кіношники змінили літеру

125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

Вчасно не почуте
«Геть від Москви!»

ПОГЛЯД. Уже поганим правилом для вітчизняних політиків стало пояснювати всі негаразди у державі її молодістю. Однак згадаймо, що СРСР вступив у криваву війну з гітлерівською Німеччиною на 24-му році свого існування, а УРСР, за одностайними оцінками експертів, на момент розвалу радянської імперії мала найкращі після Російської Федерації стартові умови серед союзних республік.

Натомість «маємо те, що маємо», як образно висловився один з уже колишніх керівників держави. Винуваті у цьому «не таких» українців, яких за працьовитість і порядність шанують навіть далеко за межами України, а не тих, кого вже третій десяток років утримують власним коштом платники податків, сподіваючись на адекватну віддачу від доморощеної еліти, яка майже весь цей час сліпо йшла у фарватері політики великої лише за розміром Росії.

Згубність цього курсу ще майже 100 років тому першим усвідомив не історик Грушевський чи літератор-соціаліст Винниченко, а начебто затятий більшовик Микола Хвильовий, який у період національно-визвольних змагань українців воював на боці червоних. Однак саме він, на відміну від діячів Центральної Ради і керівників «українізації» в УСРР, осліплених вірою у «класову солідарність» українських і російських пролетарів, зумів задовго до становлення сталінської диктатури розгледіти, як «комуністична партія потихесеньку та полегесеньку перетворюється на звичайного собі «собирателя земли русской».

Але навіть трагічний досвід Голодомору, великого терору 1937-го і нещадного винищення українців сталіністами у роки Другої світової війни чомусь не допоміг політикам уже незалежної України визначитися з допустимістю існування компартії та радянської ідеології, через що на третьому десятиріччі незалежності маємо п'яту колону путінського режиму в нашій країні. Наші «губернатори» і «мери», поєднуючи європейську орієнтацію на словах з великоруським святкуванням «масляниц», проведенням фестивалів «Грай, гармонь» та занесенням до Книги рекордів Гіннеса найбільших в Україні самоварів і тульських пряників на днях рідних міст, робили все, щоб українці залишалися у душі малоросами.

На відміну від Хвильового, якого врятувала від хвороби ідопоклонства перед Москвою «безумна любов до України», більшості наших політиків лікуватися нічим

Навіть нині, хоч як це прикро, не втратило актуальності застереження Хвильового, що «без російського диригента наш культурник не мислить себе. Він здатний тільки мавпувати. Він ніяк не може втямити, що нація тільки тоді може культурно виявити себе, коли знайде їй одній властивий шлях розвитку».

Єдину можливість цього Микола Хвильовий бачив у принциповій відмові від наслідування «старшого брата» і сформулював це у гаслі «Геть від Москви!»

Ішлося не лише про культуру, бо сам письменник мав сміливість нагадати ще нібито колегам-більшовикам, що УСРР — юридично незалежна держава, яка нарівні з Росією підписала союзний договір про створення СРСР, не відмовившись від самостійності, зокрема економічної.

Реакція Сталіна не забарилася. У листі від 26 квітня 1926 року «тов. Кагановичу та іншим членам політбюро ЦК КП(б)У» на той час ще не всевлашний генсек партії довірив: «У той час як західноєвропейські пролетарі та їхні комуністичні партії повні симпатій до Москви, Хвильовий не має сказати на користь Москви нічого іншого, крім як закликати українських діячів тікати від Москви «якнайшвидше».

«Повні» промосковських симпатій «корисні ідіоти», як називав прихильників до більшовиків західноєвропейців Ленін, невдовзі опинилися під владою вирощеного не без співучасті Сталіна гітлерівського режиму, а українці, які не повірили Хвильовому, зазнали не баченого у світовій історії геноциду голодом, терором, війною. Письменник до кінця обстоював свої переконання, навіть гучним самогубством у травні трагічного 1933 року зумів виявити протест.

Однак чи всі українці навіть нині почули його заклик йти геть від Москви та застереження про небезпеку «російського (не лише за етнічним походженням. — Авт.) міщанина, якому в печінках сидить українізація, який мріє про «вольний город Одесу», який зі «скрежетом зубовим» вивчає цей «собачий язик», який кричить у Москву: «Гвалт! Рятуйте!»?

На жаль, ні, бо в нас публічні заперечення очевидної всьому світу війни Росії проти України і навіть заклики «Путін, пріді!» досі залишаються безкарними для «дядьків отчества чужого» з українськими паспортами.

ПОСТАТЬ. Навіть якби весь його творчий доробок обмежився тільки фільмом «У бій ідуть лише «старі», ім'я уродженця Слов'янського району Донецчини Леоніда Бикова навіки ввійшло би в історію вітчизняного кінематографа. Тим образливіше чути, що видатного кінорежисера і не менш талановитого актора чомусь називають росіянином.

Насправді він українець і за походженням, і місцем народження, бо, хоч би як цього хотілося путінцям, Донбас — це Україна, жителям якого великодержавні шовіністи цілеспрямовано виправляли прізвища на російський лад. Понад те, молодий актор Леонід Биков дебютував на сцені українськомовного Харківського театру імені Тараса Шевченка, а створений ним образ Максима Перепелиці з однойменного фільму, знятого 1955 року на Ленінградській кіностудії, став утіленням суто українського характеру.

До речі, саме того року московська кіностудія імені Горького випустила на екран картину «Солдат Іван Бровкін» з майже аналогічним сценарієм, герой якої — хлопець з російської «деревні», що йде на строкову службу в армію. На відміну від чорно-білого

«Максима Перепелиці», на розповідь про пригоди Бровкіна не пошкодували кольорової плівки, зате сюжет безсоромно вкрали в українського прозаїка Івана Стаднюка — сценариста кінокартини, де вперше в головній ролі знявся Леонід Биков.

Однак навіть за значно меншого фінансування талант переміг злодійство і в художньому, і в суто технічному сенсі. На відміну від «Бровкіна» з військовою технікою часів радянсько-німецької війни, в «Максимі Перепелиці» вперше на широкому екрані дебютували до того секретні автомати Калашникова та перший в СРСР серійний вертоліт Мі-1. Це засвідчує, якою впливовою силою були в радянській армії українці, здатні створити режим найбільшого сприяння фільму земляків.

Однак Леонід Биков мріяв не лише зніматись у кіно, а й знімати самому. Його режисерський дебют — і нині популярний фільм «Зайчик» — нещадно розгромила критика. Причиною стала відмова від загальноприйнятих штамів, коли мета життя — «била би страна радная». Леонід Биков у славі героїзм мав на перший погляд вчинив, вкрай небезпечних для будь-якого тоталітарного режиму, де особиста чесність і

небажання бути як усі — найстрашніші вороги.

«Відмовився від дев'яти сценаріїв. Не хочу брати участі у брехливих і антихудожніх речах», — у цих гірких словах з листа Леоніда Бикова пояснення, чому він переїхав з Ленінграда до Києва, де йому пообіцяли можливість знімати фільми за власним бажанням. Однак пробивати кінокартину «У бій ідуть лише «старі» довелося кілька років. На фільм, який начальство вважало не вартим уваги, пошкодували кольорової плівки й у півтора раза скоротили початковий кошторис, викресливши зі сценарію польоти.

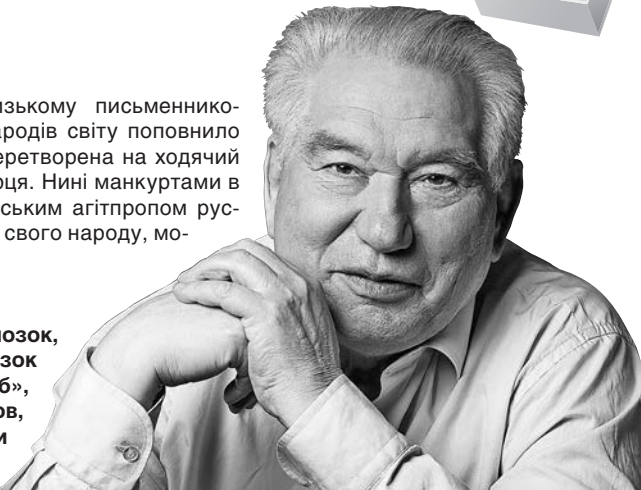
Порятунок стали талант Бикова та бойове братерство колишніх пілотів-фронтовиків. Тодішній голова ДТСААФ тричі Герой Радянського Союзу Олександр Покришкін усупереч усім інструкціям надав кіномитцям чотири навчальні літаки, які переробили на бойові. Уже відзнятий фільм поклали на полицю, але його обстоювали тодішній головнокомандувач військово-повітряних сил СРСР Павло Кутахов та очолені ним побратими-фронтовики із зірками Героїв на грудях. Лише завдяки цьому народжений усупереч волі штатних ідеологів фільм вийшов на екран, ставши легендою і гордістю кіно.

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЧИНГІЗА АЙТМАТОВА

Манкурти національності
не знають

ТРАГЕДІЯ. Завдяки киргизькому письменникові Чингізу Айтматову мови народів світу поповнило слово манкурт. Це людина, перетворена на ходячий шлунок без душі, розуму й серця. Нині манкуртами в Україні стали зомбовані путінським агітпропом рускоязичні українці, які зреклися свого народу, мови, Вітчизни.

«Шлунок розумніший за мозок, бо він здатний до нудоти. Мозок же ковтає будь-який непотріб», — написав Чингіз Айтматов, пояснюючи сучасні методи створення манкуртів

Ілюстрації надав автор

СУСПІЛЬСТВО

Повернення Василя Горленка

ПОСТАТІ. Навіть епістолярну спадщину великого українця не повністю виявлено, вивчено й опубліковано

Микола МАХІНЧУК
для «Урядового кур'єра»

Його ім'я і добрі літературно-мистецькі справи наприкінці XIX — початку XX ст. були широко знайомі й авторитетними не лише серед історико-культурологічних діячів України та Росії. Цей неординарний фольклорист, мистецтвознавець, літературний критик, знавець минулого нашого народу та його старожитностей вражав маститих дослідників старовини як своїми енциклопедичними знаннями, так і висновками, що часто різнилися від постулатів ліберально-демократичних діячів Російської імперії. Він у чомусь навіть випереджав їх, тому і справа, і зліва його припікали тавром то ліберала, то чорносотенця, а за радянських часів — ще й буржуазного націоналіста, що й призвело тоді до повного офіційного забуття цього, як він себе називав, мазепинця.

Вабилу не хазяйнування, а збирання старожитностей

Василь Петрович Горленко народився 1853 року в родовитій козацькій сім'ї (його предками були кілька козацьких полковників, а прадід Дмитро Горленко — ще й одним із найближчих сподвижників Івана Мазепи, за що поплатився після Полтавської битви) в селі Ярошівка Прилуцького повіту Полтавської губернії (нині с. Українське Талалаївського району Чернігівської області). Навчався в Полтавській та Ніжинській гімназіях, Ніжинському ліцеї і Сорбонні, де крім французької мови здобув глибокі знання з європейських мистецьких реалій.

Повернувшись додому, обирається земським гласним Прилуцького повіту, долучається до господарських справ на успадкованих землях у рідному селі. Адаже батько помер ще в рік його народження, тож усе хазяйнування лягло на плечі молодого панича. А він не вмів і не прагнув цим займатися. Бо, ще навчаючись у Полтаві, захопився збиранням фольклорно-етнографічних матеріалів. До цього ще в дитинстві його підштовхнули відвідини з батьками їхніх добрих знайомих у Качанівці й Тростянці — вельможних родин Тарновських і Скоропадських, які були затятими українцями і мали багато скарбів рідної духовності. Їхні бібліотеки, колекції старожитностей, розмови про давнину і нещасну долю українського народу не могли не посіяти в юному серці багато далекосяжних розмислів. А тепер їх доповнили у Прилуках зустрічі з Миколою Костомаровим та Панасом Мирним, які долучили Василя Горленка до літератури, до осмислення літературно-мистецьких процесів того дня, бо вже знали вони про його проби пера на ці теми у солідних виданнях Києва та Петербурга.

Відтоді його дороги із Ярошівки простяглися в численні творчі експедиції мало не по всій тодішній Україні. Він не минає цікавих старовиною панських садів, монастирів і церков, історичних місць, пов'язаних із козацькою. Заводить безліч знайомств із тими, хто був йому цікавий як

Василь Горленко був у дружніх стосунках із багатьма своїми знаменитими сучасниками, зокрема з Марією Заньковецькою

для розширення світогляду, так і для подальшої співпраці, що згодом плідно тривала до самої його смерті. Назвемо хоча б децим з тих українських духівників, з якими Василь Петрович творив для України добрі справи: В. Антонович, Д. Багалій, М. Біляшівський, К. Гамалій, Ганна Барвінок, Б. Грінченко, М. Дашкевич, Г. Житецький, М. Костомаров, П. Куліш, О. Лазаревський, Ф. Лебединцев, О. Левицький, І. Рудченко, Д. Яворницький...

Цих особистостей В. Горленко ніколи не плутав із тими українофілами, у яких, за його висловом, «стілки штучного і фальшивого, що з ними втрачаєш правдиве розуміння життя». І саме для такого його розуміння він подався до столиці Російської імперії — Петербурга. Бо там ще 1878 року дебютував статтею в «Отечественных записках» про творче начало вихідця з України М. Некрасова. Бо там він міг знайти кращий зарібок для життя: його садиба дедалі хиріла і занепадала.

Костомарівські петербурзькі «вівторки» різко контрастували з холодною помпезністю та зверхністю імперської столиці. У затишній квартирі Миколи Івановича все нагадувало батьківщину, як писав Василь Петрович: «...і образ Охтирської Богоматері, і портрети Мазепи, Хмельницького, і малоросійська мова, й інтереси рідної народності...» Тож саме в Петербурзі В. Горленко остаточно зрозумів, хто є хто в тій державі, і відчув «всю необхідність напруження всіх наших інтелектуальних сил для врятування нашої народності». «Общественная жизнь» росте і росте в широчінь, усмоктуючи в себе ба-

гато дорогоцінного, що нам належить, якщо ми не будемо жити для захисту духовного капіталу нашої батьківщини, то про неї залишаться тільки приємні спогади!...

«Надто вже воняє від цього духу»

З тим і повертається В. Горленко в Україну, зазначивши на вздогін сказаному ще одну з причин від'їзду з нелюбою йому імперської столиці: «...заморожений, «під горіх» зроблений Петербург замалим не задушив мене своїм «русским духом». Надто вже воняє від цього духу». Щоправда, матеріальна скрута змушувала його ще і ще поглядати у північний бік, хоча це надто шкодило його здоров'ю. Врешті, там він і помер у квітні 1907 року.

Василь Петрович залишив по собі глибокий слід у багатьох сферах вітчизняної культури. Дебютувавши 1881 року в київській газеті «Труд» статтями на суто українські теми, він невдовзі розмістив у ній вперше в Україні публікацію фрагментів російських повістей Т. Шевченка, закинувши землякам: знали про них, але нічого не зробили, щоб їх видати. Згодом заявляє про себе і в новоствореному журналі «Киевская старина» як фольклорист і мистецтвознавець. Він плідно співпрацював із підцензурним виданням майже до останніх днів свого життя, відмовляючись від належних йому гонорарів.

Роботу з пропаганди українських реалій В. Горленко згодом переніс і в Росію, працюючи там у газетах (переважно «Новое время») та журналах рецензентом-оглядачем зарубіжних видань.

Цікавий факт. Він надсилав М. Горькому твори українських письменників українською мовою, що сприяло її пропаганді в Росії через цього авторитетного письменника.

Великий внесок зробив В. Горленко у підготовку та видання спадщини Пантелеймона Куліша, в організацію всіляких заходів на пошанування Миколи Гоголя, в увічнення пам'яті багатьох інших великих українців.

На жаль, ми мало знаємо про літературні здобутки Василя Петровича. А він автор кількох оригінальних видань з історії України. Його перу належать збірники «Южнорусские очерки и портреты» (1898), «Украинские были» (1899) та «Отблески» (1905). Він досліджував північну частину Чернігівщини, але все серце вклав в альманахи «Лівобережжя» та «Вістка», розширивши тим історичну географію України аж до Азова. Перший мав стати двотомним виданням. В. Горленко планував розмістити в ньому розповіді про кобзарів Лівобережжя, думи, зокрема про козака Голоту, легенди та розповіді про історичні особистості. Скажімо, про Палія і Мазепу, розорення Січі, анекдоти про запорожців, історичні пісні знов-таки про Палія і Мазепу, оповіді про кріпосне право та рекрутські пісні. На жаль, все те застрягло в лабетах цензорів.

Оглядаючи внесок Василя Петровича в українську історіографію, не можна оминати його копійку праці зі з'ясування авторства «Історії Русів», закріпленого за Г. Кониським. Він вивчає архіви князя М. Рєпніна, наявні там листи службовців високого рангу із Ромен Полетиків і доходить висновку, «що матеріали до «Історії Русів» збирав ще Григорій Полетика, а син (Василь) виконав завдання, що заповів йому батько». Цим він зав'язав добрячого «вузлика» для сучасних дослідників важливого джерела української історії.

«Треба не говорити, а робити»

Окрема сторінка творчості В. Горленка — епістолярна. Йдеться про численні листи, що надсилав він до своїх кореспондентів. Та яких! Їхні імена — іконостас творців не лише тогочасної української історії та духовності. Невтомний дослідник епістолярної спадщини В. Горленка — кандидат історичних наук, журналіст і краєзнавець Іван Забіяка (теж родом із Ярошівки) виявив 127 кореспондентів і 640 листів Василя Петровича лише до 38 з них. Ці листи — цінне джерело вивчення тогочасної української історії, дум і прагнень прогресивної творчої інтелігенції, суголосних і нашим дням — як щодо українсько-російських відносин, так і внутрішньої роботи, де не гроші мають бути на першому плані. І, як писав він О. Лазаревському, «треба не говорити, а робити — і тоді справа може показати, від чого може бути більше користі».

Те, що робив повсякденно В. Горленко, високо цінували митці і вельможні українці. Скажімо, на одному з прийомів у Скоропадських у Тростянці якийсь хамовитий гість надував покепкувати над ним, на що господар відрізав: «У нього розу-

му на півсвіту». О. Лазаревський — багатолітній колега Василя Петровича в журналі «Киевская старина» — чітко розшифрував прикладний характер того розуму: «Це найкращий майстер із нинішніх наших літературних живописців».

А потім було забуття. Більшовицький переворот поставив усе з ніг на голову. Добротний пам'ятник В. Горленку, поставлений ймовірно родиною Скоропадських на козацькому цвинтарі в Ярошівці, поступово загубився в чагарнику, а ім'я Василя Петровича зникло з офіційного обігу. Аякже, буржуазний націоналіст — погано відгукувався про «старшого брата». І лише в час певної українізації 1928—1929 років він згаданий кілька разів на рідній землі та невдовзі у Франції. А ще це ім'я спливало згодом у певних номінаціях у контексті зв'язків із «незаплямованими» особистостями, — аж до часів незалежності, коли була дана значно ґрунтовніша оцінка його діяльності В. Шевчуком, П. Ротачем і С. Білоконом.

Та найоб'ємніше зробив це земляк Василя Петровича — вже згаданий кандидат історичних наук І. Забіяка, який з 1988 року пірнув у спадщину Горленка з головою. Відтак з'явилася велика серія публікацій у пресі, що гідно і всебічно представила митця широкому українському загалу. І в цьому потоці як флагоман з'явилося монографічне видання Забіяки «Епістолярна спадщина Василя Горленка». На мою думку, це найоб'ємніше і найцінніше дослідження життя і творчої діяльності великого українця. Там є митець, там є епоха на зрізі двох століть, там говорять самі про себе та про колег без купюр видатні особистості передового тогочасного українства.

Нарешті руки дійшли і до впорядкування останнього прижиттєвого В. Горленка в с. Українському (Ярошівці), занедбаного до невпізнання. У хащах і бур'янах було знайдено дещо понівечений пам'ятник. Певно, село продовжувало сповідувати радянську мораль. Байдуке до свого минулого, воно не поспішало у майбутнє. Навіть проявлялося певне невдоволення місцевого керівництва, коли І. Забіяка, заручившись підтримкою прилуцького та київського осередків Чернігівського земляцтва, виготовив і встановлював пам'ятні дошки про час заснування старовинного козацького села, згаданого ще в Іпатійському літописі, та про В. Горленка.

Цього року за участю київського осередку Чернігівського земляцтва було завершено, як говорить В. Забіяка, перший етап робіт. Розчищено хащі, оновлено зруйновану верхівку пам'ятника, прокладено до нього доріжку, впорядковано територію навколо монумента. У Талалаївці відбулася представницька конференція з нагоди 165-річчя з дня народження В. Горленка. Там було багато діток з місцевої школи, в їхніх очах я бачив майбутніх продовжувачів добрих справ своїх земляків — В. Горленка та І. Забіяки. Роботи вистачить на всіх. Бо навіть епістолярна спадщина великого українця не повністю виявлена, вивчена й опублікована. Не кажу вже про нагальну потребу видання його творів.

ОГОЛОШЕННЯ

Бабушкінським районним судом м. Дніпропетровська у складі: **головуючого судді Татарчук Л. О., суддів Марущак С. Л. та Єлісєєвої Т. Ю.** здійснюється спеціальне судове провадження № 200/4308/17 щодо обвинувального акта, складеного за результатами спеціального досудового розслідування обставин кримінального провадження № 22014040000000088 відносно Степаненка Романа Ігоровича за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Повідомляємо, що судове засідання по вказаному кримінальному провадженню призначено до розгляду на 13 грудня 2018 року о 08.30 години за адресою: м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, 57, в яке викликається Степаненко Роман Ігорович, 31.08.1984 року народження, зареєстрований: АР Крим, м. Феодосія, вул. Кримська, буд. 25, кв. 36, останні відомі адреси мешкання: Донецька область, м. Горлівка, вул. Капітана Остапенка, буд. 36, кв. 84; м. Дніпро, вул. Героїв Сталінграда, буд. 93, кв. 1.

У разі наявності поважних причин, через які обвинувачений не може з'явитися в судове засідання, він зобов'язаний заздалегідь повідомити суд про неможливість з'явлення та про поважні причини неявки.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Павлоградський міськрайонний суд Дніпропетровської області по кримінальному провадженню 1-кп/185/647/18, справа № 185/7557/17 за обвинуваченням Богославця Олексія Миколайовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Підготовче судове засідання по вказаному кримінальному провадженню призначено 19.12.2018 року о 09.00 год. за адресою: вул. Дніпровська, 135, м. Павлоград, Дніпропетровська область.

Обвинувачений Богославець Олексій Миколайович викликається для участі в підготовчому судовому засіданні, призначеному на 19.12.2018 року о 09.00 год. у приміщенні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області (вул. Добровольського, 2, м. Слов'янськ, 84122), яке буде проводитися в режимі відеоконференції **головуючим суддею Мицаком М. С.** у приміщенні Павлоградського міськрайонного суду за адресою: Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 135.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Павлоградський міськрайонний суд Дніпропетровської області по кримінальному провадженню 1-кп/185/643/18, справа № 185/3418/16-к за обвинуваченням Чоп Олени Олександрівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Підготовче судове засідання по вказаному кримінальному провадженню призначено 13.12.2018 року о 09.00 год. за адресою: вул. Дніпровська, 135, м. Павлоград, Дніпропетровська область.

Обвинувачена Чоп Олена Олександрівна викликається для участі в підготовчому судовому засіданні, призначеному на 13.12.2018 року о 09.00 год. у приміщенні Краматорського міського суду Донецької області (вул. Маяковського, 21, м. Краматорськ, 84300), яке буде проводитися в режимі відеоконференції **головуючим суддею Мицаком М. С.** у приміщенні Павлоградського міськрайонного суду за адресою: Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 135.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачена вважається повідомленою про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченої справу буде розглянуто за її відсутності.

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області — судді Юрченко С.О. знаходиться кримінальне провадження № 426/14355/16-к стосовно Яценунка Ігоря Анатолійовича, 24.03.1962 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинувачений Яценунко І. А. зареєстрований за адресою: м. Луганськ, кв-л Дружби, 3/74.

На підставі ст.ст. 323, 297-5, 135 КПК України Сватівський районний суд Луганської області викликає Яценунка І.А. в підготовче судове засідання, яке відбудеться 28 грудня 2018 року о 12 год. 00 хв. у залі Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі **головуючого судді Юрченко С. О., суддів Половинки В. О., Попової О. М.**

На розгляді Кременського районного суду Луганської області (**головуючий суддя Ковальов В. М., судді Акулов Є. М., Костроба Ю. Ю.**) знаходиться кримінальне провадження №1-кп/414/215/2018 (ЄУН 428/7944/18) за обвинуваченням Сикала Вадима Петровича, 23 квітня 1976 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, по якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування.

Обвинувачений Сикало Вадим Петрович викликається Кременським районним судом Луганської області в підготовче судове засідання в зазначеному кримінальному провадженні, яке відбудеться 21 грудня 2018 року о 09 год. 15 хв. у залі судових засідань Кременського районного суду Луганської області за адресою: пл. Красна, 5, м. Кременна Луганської області.

Після опублікування цього оголошення обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи належним чином. У разі неявки обвинуваченого кримінальне провадження буде розглядатися за його відсутності в порядку спеціального судового провадження.

Повістка про виклик у суд обвинувачених при здійсненні спеціального судового провадження

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області перебуває кримінальне провадження № 426/11506/16-к відносно Ляміна Дмитра Леонідовича, 04.10.1972 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Луганськ, с. Ювілейне, кв-л Ворошилова, буд. 7, кв. 37, Сливина Вадима Ігоровича, 09.03.1968 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Луганськ, вул. Московська, буд. 1, кв. 380, Дмитрова Геннадія Миколайовича, 09.02.1967 р.н., зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Кадіївка, вул. Юних Ленінців, буд. 27, кв. 17, обвинувачених у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3, ч. 5 ст. 191 КК України.

На підставі ст.ст. 323, 135 КПК України Сватівський районний суд Луганської області викликає Ляміна Дмитра Леонідовича, Сливина Вадима Ігоровича, Дмитрова Геннадія Миколайовича в судове засідання, яке відбудеться 20 грудня 2018 року о 15.30 год. у залі Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі: **головуючий суддя Скрипник С. М., судді Юрченко С. О., Половинка В. О.**

До уваги Товариства з обмеженою відповідальністю «АТЛАНТА СТАЙЛ» (ідентифікаційний код 40694907)

За результатами розгляду справи № 143-26.13/32-18 про вчинення Товариством з обмеженою відповідальністю «АТЛАНТА СТАЙЛ» (ідентифікаційний код 40694907) порушення, передбаченого пунктом 13 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді неподання інформації Антимонопольному комітету України на вимогу Голови Антимонопольного комітету України — державного уповноваженого від 06.09.2017 № 143-26.13/01-9595 у встановлений ним строк.

Інформація про прийняте рішення розміщена на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України (<http://www.amc.gov.ua>) у розділі «Головна — Рішення та розпорядження — Рішення Тимчасової адміністративної колегії — 2018 рік».

Ця інформація розміщена на підставі абзацу п'ятого частини першої статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Розцінки вартості одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації в ефірі Радіо НВ (ТОВ «ТРК «Радіо-ЕРА») на чергові вибори Президента України 31 березня 2019 року		
	Вартість розміщення однієї секунди, грн, без врахування ПДВ	Вартість розміщення однієї секунди, грн, із ПДВ
Мережа	10,38	12,46
Київ (96.0 FM)	7,30	8,76
Інші міста мовлення радіостанції (вартість за розміщення матеріалів передвиборної агітації на одній FM-частоті).	4,2	5,04

Повістка про виклик

У провадженні Новоайдарського районного суду Луганської області (Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38) знаходиться кримінальне провадження, внесене до ЄРДР за № 22017130000000275 від 04.12.2017 року за обвинуваченням Васькіної Антоніни Львівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Суддя Новоайдарського районного суду Луганської області Мартинюк В. Б. викликає обвинувачену Васькіну Антоніну Львівну, 18.05.1955 р.н., яка зареєстрована за адресою: Луганська область, Новоайдарський район, м. Щастя, кв-л Енергетиків, буд. 19, кв. 14, у відкрите судове засідання, яке відбудеться 17.12.2018 року о 09.30 год. у приміщенні суду за адресою: Луганська область, смт Новоайдар, вул. Миру, буд. 38.

Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судове засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового судового засідання і вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення в порядку, передбаченому главами 11 та 12 КПК України, та здійснити спеціальне судове провадження.

Олександрійський міськрайонний суд Кіровоградської області викликає в судове засідання, призначене на 21 грудня 2018 року о 10.00 год., Кушніра Євгена Олександровича, 08.04.1989 року народження, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Останнє відоме місце проживання: місто Олександрія Кіровоградської області, вулиця 2-го Українського фронту, 32. Судове засідання відбудеться в приміщенні Олександрійського міськрайонного суду за адресою: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Г. Сокальського, 76.

Суддя Орловський В. В.

Повідомлення

Адмінколегія Київського обласного ТВ АМКУ прийняла рішення від 09.10.2018 №60/25-р/к без прийняття рішення по суті на підставі абзацу 6 ст. 49 Закону України «Про захист економічної конкуренції» щодо ТОВ «ЛабіМед» (32711312) та ТОВ «НВП «ХіМеК» (16481527) закрити провадження у справі № 34-02/04.14.

З текстом рішення можна ознайомитися на офіційному веб-сайті АМКУ за посиланням <http://www.amc.gov.ua/amku/control/kyivr/uk/index>.

Прилуцький міськрайонний суд (адреса суду: 17507, Чернігівська обл., м. Прилуки, вул. Котляревського, 62) повідомляє, що по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» 22.09.2016 до Росса Ігоря Геннадійовича (останнє відоме місце реєстрації: 17588, Чернігівська обл., Прилуцький р-н, с. Голубівка, вул. Златоустівська, буд. 23), справа № 742/2766/16-ц, **суддя Ільченко О. І.** було ухвалено заочне рішення, позовна вимога задоволена повністю або частково.

Одночасно роз'яснюємо відповідачу по справі, що заочне рішення може бути переглянуто шляхом подання заяви протягом десяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Таранського Олександра Анатолійовича як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/344/16-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Таранського Олександра Анатолійовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 26 грудня 2018 року о 10.40 годині.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Половинка В. О., Юрченко С. О.**

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Козенка Сергія Павловича як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/14255/17 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Козенка Сергія Павловича за ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України на 21 грудня 2018 року о 14.40 годині.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Половинка В. О., Скрипник С. М.**

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

В провадженні Сватівського районного суду Луганської області — судді Осіпенко Л.М. знаходиться спеціальне кримінальне провадження № 426/22/16-к стосовно Корнета Ігоря Олександровича, 29.04.1973 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачений Корнет І. О. зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Луганськ, вул. П. Ткаченка, буд. 31.

На підставі ст.ст. 323, 297-5, 135 КПК України Сватівський районний суд Луганської області викликає Корнета Ігоря Олександровича у підготовче судове засідання, яке відбудеться 20 грудня 2018 року о 12.00 год. у залі Сватівського районного суду Луганської області за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

Справа розглядатиметься колегією суддів у складі: **головуючого судді Осіпенко Л. М., суддів Половинки В. О., Попової О. М.**

Дзержинський міський суд Донецької області (розташований за адресою: 85200, м. Торецьк, вул. Дружби, 4) розглядає кримінальне провадження за обвинуваченням Мєренкова Михайла Миколайовича, 02.08.1972 року народження, у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110 КК України. Обвинувачений Мєренков М. М. (зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Пролетарський район, м. Моспине, вул. Короленка, 55/34) викликається на 12.12.2018 року об 11.00 год. до суду, каб. № 8, для участі в розгляді справи по суті, **головуючий суддя Ткач Г. В.**

Судовий розгляд у кримінальному провадженні може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Потелешенка Олексія Олександровича як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/11834/16-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Потелешенка Олексія Олександровича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 26 грудня 2018 року о 09.40 годині.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Половинка В. О., Скрипник С. М.**

Повістка про виклик у суд обвинуваченого при здійсненні спеціального судового провадження

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Козлова Максима Вадимовича як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/9773/18 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Козлова Максима Вадимовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 19 грудня 2018 року о 10.10 годині.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Половинка В. О., Осіпенко Л. М.**

Повістка про виклик у суд обвинуваченого

В провадженні Марківського районного суду Луганської області знаходиться кримінальне провадження № 417/5562/18 стосовно Шкирі Василя Дмитровича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, по якому здійснювалось спеціальне досудове розслідування в порядку, передбаченому ст. 297-1 КК України. На підставі ст.ст. 314, 297-5, 323 КПК України Марківський районний суд Луганської області викликає Шкирю Василя Дмитровича в судове засідання, яке відбудеться 17 грудня 2018 року о 10 годині 00 хвилин у залі судових засідань Марківського районного суду Луганської області за адресою: пл. Соборна, буд. 31, смт Марківка Марківського району Луганської області, 92400.

Суддя Рукас О. В.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Красільникова Олександра Львовича, 16.10.1960 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Севастополь, вул. Героїв Бресту, 17/19), у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, в підготовче судове засідання, яке відбудеться 08.01.2019 року о 09 год. 00 хв.

Якщо до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 16, **під головуванням судді Павленко О. О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Вінниця береже добрі традиції нашого дому

За розповіді про різдвяно-новорічні традиції своєї родини діти отримають подарунки

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ДІТИ. Цими днями традиційно департамент соціальної політики Вінницької міської ради організовує заходи для дітей, спрямовані на розвиток творчості та по-

ширення досвіду спільного сімейного дозвілля. У місті розпочато конкурс «Новорічні традиції нашої родини». Взяти участь у ньому запрошують вінницьких дітей із багатодітних родин віком 6—18 років. Для цього треба до 22 грудня пода-

ти до відділу організаційної роботи департаменту соціальної політики міської ради анкети.

За умовами конкурсу загальна кількість учасників від однієї багатодітної сім'ї не може перевищувати п'ятеро осіб. А основна

умова: на фото має бути вся сім'я! І звісно, стисло треба розповісти про родину та як у ній зазвичай відзначають новорічно-різдвяні свята, про що мріють. Конкурс унікальний тим, що всі його учасники отримають дарунки.

Герої нашого часу

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

СЛАВА УКРАЇНИ. У Сумській обласній науковій бібліотеці відбулася презентація книги письменниці й журналістки сумчанки Алли Акіменко «Герої нашого часу: 19 історій ветеранів АТО». Ініці-

атором і замовником видання виступила Сумська ОДА, яка профінансувала книжку розповідей про жителів та уродженців Сумщини, які брали участь в АТО і після демобілізації повернулися до мирного життя.

У презентації взяли участь не тільки герої та автор книж-

ки, а й численні гості: представники влади, громадськості, бібліотекарі, студенти, освітяни. За словами Алли Акіменко, вона об'їздила всі 18 районів області й зустрічалася в обласному центрі з тими, хто зі зброєю в руках став на захист України. Непросто було розговорити

воїнів, адже в кожного — свій біль, який складно описати. Книжка вийшла накладом тисяча примірників, і сьогодні вже опрацьовується питання про додатковий тираж. Видання отримають насамперед герої нарисів, бібліотеки краю, школи, музейні та інші заклади.

Поезію економіки відкрив для себе Віталій Веремієнко

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ВИЗНАННЯ. Серед 270 школярів і студентів-першокурсників, яким недавно в Київському політехнічному інституті вручили дипломи лауреатів стипендії Президента України, був і учень Золотоніської спеціалізованої школи №1 Віталій Веремієнко. Нині він навчається в 11 класі. Перемога у всеукраїнському етапі олімпіади з економіки навесні цього року далася йому нелегко. Однак базові знання, що їх Віталій здобув у школі, яка спеціалізується на поглибленому ви-

вченні економіки і правознавства, відіграли певну роль: він відірвався на 14 балів від наступного учасника й виборов перше місце. У цьому успіхові, наголошує переможець, велика заслуга його вчительки Наталії Кодак, яка першою привітала школяра з відзнакою Президента.

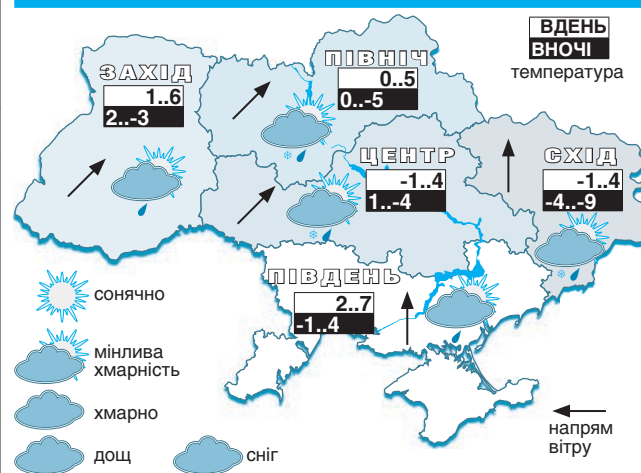
Економікою Віталій захоплюється давно. Каже, що відчуває в цій науці своєрідну поезію. Мріє стати економістом-професіоналом. Уже не вперше захищає честь школи та рідного міста на великих змаганнях. У Львові брав участь у фіналі міжнародного математично-

го конкурсу з прангліміне — естонської гри усного рахунку разом із 150 гравцями із шести країн. Віталій тоді посів тринадцяте місце і покращив загальний рейтинг не лише обласної команди, а й національної.

Ще один успіх чекав на хлопця цього року в турнірі юних знавців курсу «Фінансова грамотність» усієї Черкащини — його нагородили як капітана команди.

Дипломи президентських стипендіатів у Києві вручала міністр освіти і науки Лілія Гриневич. Багато теплих слів талановитим дітям сказали й інші учасники вчистостей.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 9 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 -3	0 +5	Черкаська	+2 -3	-1 +4
Житомирська	+2 -3	0 +5	Кіровоградська	+2 -3	-1 +4
Чернігівська	0 -5	-1 +4	Полтавська	0 -5	-1 +4
Сумська	-2 -7	-1 +4	Дніпропетровська	+1 -4	0 +5
Закарпатська	-2 +3	+1 +6	Одеська	0 +5	+2 +7
Рівненська	+2 -3	+1 +6	Миколаївська	0 +5	+2 +7
Львівська	+2 -3	+1 +6	Херсонська	-2 +3	+3 +8
Івано-Франківська	+2 -3	+1 +6	Запорізька	+1 -4	+2 +7
Волинська	+2 -3	+1 +6	Харківська	-3 -8	-2 +3
Хмельницька	+2 -3	0 +5	Донецька	-2 -7	0 +5
Чернівецька	+2 -3	+1 +6	Луганська	-4 -9	-1 +4
Тернопільська	+2 -3	+1 +6	Крим	+1 +6	+5 +10
Вінницька	+2 -3	0 +5	Київ	0 -2	+1 +3

Укргідрометцентр

Електронна марка на ялинці

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

СВЯТО НАБЛИЖАЄТЬСЯ. Щоб не завдавати шкоди лісовим угіддям, державні лісгосподарські підприємства України розпочинають реалізацію новорічних ялинок, які заготовляють на спеціальних плантаціях або ж під час рубок формування і оздоровлення лісів. На майже п'яти тисячах гектарів зростає 15 мільйонів хвойних дерев різних порід та віку, які призначені для продажу.

Цьогоріч на різдвяно-новорічні свята лісівники продадуть близько 500 тисяч новорічних ялинок, які заготовлять і реалізовуватимуть за замовленнями покупців. Ялинки з держлісгоспів обійдуться громадянам значно дешевше, ніж куплені на ринках. Державні підприємства влаштовуватимуть власну роздрібну торгівлю ялинками на окремих торгових точках, майданчиках у всіх обласних, районних центрах та великих населених пунктах.

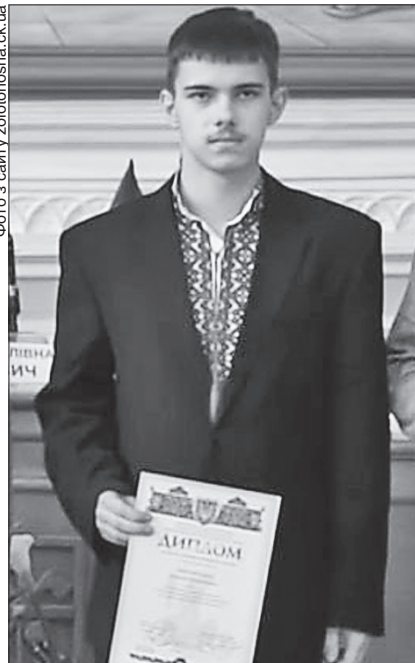
Переконавшись у легальному походженні ялинки покупець зможе за маркуванням, яке на них наноситимуть у лісгоспах. Це самоклеючі пластмасові бирки-стяжки, які мають вигляд етикеток. У разі спроби їх зняти вони розриваються, що унеможливує повторне використання.

На цих уніфікованих засобах контролю вказано індивідуальний номер та відповідний до нього штрих-код, який до того ж заносять у систему електронного обліку деревини. У цій системі також є дані про постачальника, його підпорядкованість і форму власності. Перевірити походження ялинки легко: достатньо ввести номер з уніфікованого засобу, прикріпленого до стовбура, і проконтролювати на сайті ukrforest.com/check. У випадку якщо інформації на інтернет-ресурсі немає, ялинку слід вважати такою, що зрубана незаконно.

«УРЯДОВИЙ КУР'ЄР» ЗАЛИШАЄТЬСЯ ГАЗЕТОЮ

У зв'язку з передплатною кампанією на наступний рік наші читачі дедалі частіше запитують: яким буде «Урядовий кур'єр» 2019-го? Це буде газета чи офіційний бюлетень? Відповідаємо: «Урядовий кур'єр» у 2019 році й у майбутньому виходитиме як газета, а не як офіційний бюлетень.

Підстава для цього — Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення офіційної публікації законів України та інших нормативно-правових актів», який набув чинності 21 жовтня цього року. Тож наше видання буде і надалі щоденним загальнодержавним друкованим засобом масової інформації.

Стипендіат Президента України
Віталій Веремієнко добре
розбирається в економіці